

תולין פרק עשרים שבת

קלמ'.

עין משפט נר מצוה

בו א מיי פ"ג מהל סנהדרין הלכה ט סמנ לאון רו טו"ע ח"מ ס"ח ספ"ג:

בו ב מיי פ"י מהל' תמנות ענייני הלכה א סמנ עשין קסג טור י"ד ס"ח רמז:

תורה אור השלם

- שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני במחיר יורו ויביאק' בכסף קטמו ועל יי ישענו לאמר הלאו יי בקרבנו לא תבוא עלינו קרע: מיכה ג ט"א
- לכן בגלגלם ציון שדה תחרש וירושלם עין תהיה ובר הבית לקבמת יע: מיכה ג ב
- ואשיבה ידי עלך ואצורף כבוד סינך ואסירה כל בדילך: ישעיהו א ג
- ציון במשפט תפדה ושיקה באצוקה: ישעיהו א כו
- הסיר יי משפטיך פנה איבר מלך ישראל יי בקרבך לא תחריא רע צנפיה ג טו
- שבר יי משה ורשעים שבת משלום:
- כי כפיכם נגאלו בדם וואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לישונכם עוליה תהיה: ישעיהו טג ג
- ברכת הויר עד תאות גבעת שלם תהיון לראש יוסף ולקדוק נזיר אחיו: בראשית מט כו
- וישא משאת נאת פניו אלדם ותרב משאת בגנתו ממשאת כלם תמש ידות וישערו וישכרו עמו: בראשית מג לד
- ותיר אף יי במשה ויאמר הלא אהרן אהרן הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הפה הוא יצא לקראתך ודברך ושמח בלבבו: שמות ד יד

מוסף תוספות

- שיבמי האמוראים אלא דבחר הכי נהונו כותיהו: תוס' הלא' ג דלא מקבלי טומאה: תוס' הלא' ג דרב אחא בר יעקב דליטבולו: תוס' הלא' ג

הלכה כזורה. בטעמים שלא יהא זה מחלוקת: ג' עניוה. שפטו במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו: ג' פורעניוה. שדה תחרש עיני מהיה ולכמות יער: ויועליך נכסחה. ואחר כך יקרא לך עיר הזקק לשרות זה שכניה: אי צעלי יהירי. ישראל מתייהרים בצלורת ובמלבושי יהיות כפרעים הללו: **צעלי אמגושי**. יבטלו מסיתים ומדיחיים) המשניאים אותנו: סגיד. הם גסי הרוח שמגדלין עלמן לטון ישנה מלד (איוצ ב) ואח"כ ואסירה כל גדילך אלו אותם המגדלים שונאי ישראל מן הקצ"ה בשקריהם ובפחזותם: **צעלי דיני**. רשעים משרלם שמתין דין: **צעלי מעל ישראל**: **גוירפטי**. נוגשי שוטרי עובדי כוכבים: **שנעשו מקל לתוניהם**. לשמשיהן נותנין די והיוין להן לחוק לומר לא אחיה שליח ואומין את פלוגי זכ"ד אס לא תרצה שזך ואחר פסק דין לא ארדנו ליכנס למשכנו: **שצט מושלים**. מקל אגרופין של מושלים היינו דיינים רשעים שמת"ח שבמשפחותם להם למקל ולאגרוף של ידיהם היו מעמידין אותן ומחפין עליהם ועושין סניגורין לדבריהם: **לדיני צור**. שבצננות אותן מת"ח מעמידין דייני צור לדון את כל הבא והרצה דינין שאין נמלכים בהן ומטיין אותן: **כפיכם נגואלו** דם אלו הדיינים. שכפיהן פשוטין לקבל שוחד ומטיין את הדין ונותנין ממון מן הצעלים שלא כדין ונתנו לשכנגדו והיה הוא כוונט שנמתו: **סופרי הדיינים**. שכתבין שטרות של רמיה: **עורכי הדיינים**. מלמדן את צעלי דינין לטעון: **עמו**. מכלל דעד השתא לא: **זכה לתשן המשפט**. שכנגד הלז שהיה גדול ממנו וקודם למה נגלית שכניה על אהרן כדכתיב (שמואל א ג) הנגלה נגלית אל בית אביך ונאמרה לו נצוהה של מלכים הכתובה (בחיזוקא ג) עד וימרו בי ואעפ"כ לא נתקנה זו צואת: **זני בשכר**. שס מקום: **יניש מהו**. לנטומה בשבת: **ששוחא**. המולוין שגדל על ההגה מהו בכרמא ירק הוא וכלאים בכרם או אילן הוא ואינו כלאים בכרם: **ולישנה להו**. זד הימר זה: **אדמינה** זי יחוקאל. כדן עליה חוטו לו שרמיה ומשני לפי שאינן בני סורא. ומקילי טפי: **עירבובא**. כלאים: **וקי"ל**. צנכרות צפרק כילד גזי ערלה וה"ה לכלאים שחק היא מנחה התלויה בצרף ואינה נוהגת מן התורה אלא בצרף: **יהיז פרוטס** לתינוק נכרי. קסצר צחוף לצרף שרי ומיחה כל כמה לחפשי משני שלא ילמדו להקל: ולא

וליישרא זהו בר"ש. הא לא פריך לישלם להו כר' יאשיה דלמר אינו חייב עד שזרע חטה ושעורה ומרנן במפולת די דשמא הם לא שאלו כשוחא בכרמא מהו אלא היכא עשה כדין איסור כלאים ג' מניינים כאחד ועוד שמא לא ס"ל כר' יאשיה ואע"ג דקי"ל כר' יאשיה בשפ"ק דקדושין (דף נט.) א"ל לא להריות (ולא) קי"ל כר' יאשיה ואמר נמי צנכרות פרק מי שממו (דף צג.) נהוג עלמא כולת סגי כר' אילעי בראשיה הגו כרבי יאשיה בכלאים כר' יהודה זן צמירא דצברי תורה מיהו י"ל שלא היו סבורין כן" דהא קאמר נמי נהוג כרבי יהודה צברי תורה ופ"ה פליגי עליה אמוראי טובא בשמעתא דהתם וקאמר נמי כרבי אילעי דראשית הגו דלמר אינו נוהג אלא בצרף ואפ"ה אמרינן צחולין צשיליה פ' הזרוע (דף קג.) אמר רב חסדא האי טבחא ללא מפריש מתנתא ליהוי צשמתא דה' אלהי ישראל ואמר נמי דרבא קניא טאמא ואפילו רב נחמן גופיה דלמר נהוג עלמא כולת סגי אמר התם דקניס גלימא וא"ת נהי ללא ס"ל כר' יאשיה מ"מ לישלם להו כרבי יאשיה דכל המיקל בצרף הלכה כמותו צחולין וי"ל ללא שיך למימר הכי אלא צמין של איסור דהמתירו חושבו מין הימר בצרף הלכה כמותו צחולין אלא צדבר שאינו תלוי אלא צוריעה חטה ושעורה ומרנן במפולת די צהא לך אמר הלכה כמותו צחולין מ"ר:

רב עמרם חסידא מנגיד ע"ה
 רב משרשיא יהיב ז"ה פרוטה לנברי בו' קשיא לי אמאי הא אמרינן לעיל דהלכה כר"ט דמיקל צחולין ולרין לומר דצמקומס לא היו בני תורה: **וליינתן** ז"ה לתינוק ישראל. אומר רבי שקבלה הוא צדינו שזה המקשה רב אחא בר יעקב והיינו הא דלמר צעירוצין צשיליה בכל מערבין (דף מ: וס) גזי צנכרת זמן על הכוס צויה"כ דמפרש התם ללא אפשר דהיינו לעניד כו' ליתניה לתינוק לית הלכתא כרז אחא בר יעקב דילמא אתי למיסרך ולא מלינו צמקוס אחר דלית ליה לרז אחא הא סברא יוי"מ דהוא ההוא דפ' צנכרת דנדה (דף ס: וס) דלתינוק ציממא דמתינא משוס גנזי ולא חיישין לסקר צתה צמקוס לורך ולא נהירא דמאי שנה דנקיט טפי רב אחא בר יעקב מכל שאר אמוראי דהתם ועל ההיא דהתם אומר ר"ט שנותן ליתן לתינוק לשמות כוס של צנכה כו' מיקלע מילה צויה"כ ולא חיישין דילמא אתי למיסרך כיון שאין זה מנהג צקצועין ולא דמי לכוס דיוה"כ דאי הוו יהיז ליה אתי למיסרך אף כשיהיה גדול כיון שעושין מנהג לשמות בכל שנה ושנה צויה"כ: יוס

(א) וימנות סג. ע"ש ב"ב ט. ע"ש. (ב) וימנות ט"ג. (ג) סנהדרין לה. (ד) ג'ל' יעלכו וי"א צנכרים ונכרי ויע"מ"ש על הגלגל סנהדרין לה. (ה) ונרי הערוך ע"כ ג' ו' גאז דלפטו פי סריסו וטורי הערים ועבדן יתיר גרם גוירפטי פי רשעים. (ו) נוספס סוף פרק ג דכלאים. (ז) צנכרת לו. (ח) כפי"ל יבטלו ה"ה. (ט) גלגלם טו כפי"ל המיין. (י) כפי"ל: שוטרי מלכות. (יא) כר"ג הכר"ל והרשעין ממקו.

לעוי רש"י

הומולו"ן. כשות.

מוסף רש"י

שנאמר כר' ואצורף כבוד סינך. תפוחה שכן (סנהדרין ג.ח.) בדילך. המוגדלים לחשי עט (שם). הירוי. גסי רוח משרלם (שם). אמגושי. פרסיים משפטין שמתענין ישראל. תנ"ס שבת (לעיל עה.) פלוגתא איכא למיד אמגושי תרסי ואיכא מ"ד גופו ע"ס (סנהדרין שם). גוירפטי. שופטים ע"ס המוכתיין את ישראל במקלות (שם). בטלי אמגושי דכתיב ואצורף כבוד סינך. ריסי וגדולים נבאוסם. כשאצורף ואחלק או אסירה כל גדילך. אמגושי. הנדלים מירח המקוס. סגיד. כמו רב. דמחרגומין סגי (שם). הסיר ה' המשפטין. כמו שפטיך. פנה אידיכ. גוירפטי (שם). כל המיקל בארץ הלכה כמותו בחו"ל. לדין צויה"כ מן המורה הן אתה המקל (ברכות לו.)

רבינו הגנאל

זדה שהשיב רב מנשיא לבני בי בשכר. על הכילה ועל הכשות בכרם ועל המת בו"ט

תורה כשותא בכרמא עירבובא ולישרא להו כרד"ט דתניא ר' מרפון אומר אין כלאים בכרם והכמים אומרים כלאים בכרם וקי"ל כל המיקל בארץ הלכה כמותו בחו"ל לפי שאינן בני תורה מכריז רב האי מאן דבעי למיזרע בשותא בכרמא לזרע רב עמרם חסידא מנגיד עילויה רב משרשיא יהיב ליה פרוטה לתינוק נכרי וזרע ליה וליתן ליה לתינוק ישראל אתי למיסרך וליתן ליה לגדול נכרי אתי לאיחלופי בישראל מת שלח להו מת לא יתעסקן ביה לא יהודאין ולא ארמאין לא ביום טוב ראשון ולא ביום טוב שני איני והאמר רבי יהודה בר שילת אמר רבי אסי עובדא הוה ככי כנישתא דמעון ביום טוב הסמוך לשבת ולא